

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Allmän bakgrund

Detta är ett förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (nedan kallad *insolvensförordningen* eller bara *förordningen*).

Genom insolvensförordningen inrättas en europeisk ram för gränsöverskridande insolvensförfaranden. Förordningen är tillämplig när gäldenären har tillgångar eller borgenärer i mer än en medlemsstat, oberoende av om gäldenären är en fysisk eller en juridisk person. I förordningen fastställs vilken domstol som är behörig att pröva ett insolvensmål: Huvudförfarandet måste inledas i den medlemsstat där gäldenären har sina huvudsakliga intressen, och verkningarna av dessa förfaranden erkänns i hela EU. Sekundärförfaranden kan inledas där gäldenären har ett driftställe. Verkningarna av sekundärförfaranden är begränsade till tillgångar som finns i den staten. Förordningen innehåller också bestämmelser om tillämplig lag och vissa regler om samordningen av huvudinsolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden. Insolvensförordningen gäller i alla medlemsstater utom Danmark, som inte deltar i det rättsliga samarbetet enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Insolvensförordningen, som antogs i maj 2000, tillämpas sedan den 31 maj 2002. Tio år efter ikraftträdandet har kommissionen nu sett över hur denna rättsakt fungerar i praktiken och kommit fram till att den måste ändras.

1.2. Behovet av en översyn av insolvensförordningen

Medan insolvensförordningen generellt anses fungera väl när det gäller att underlätta gränsöverskridande insolvensförfaranden i Europeiska unionen, har samråd med berörda aktörer samt rättsliga och empiriska undersökningar som beställts av kommissionen avslöjat en rad problem med den praktiska tillämpningen av förordningen. Vidare speglar förordningen inte i tillräcklig utsträckning EU:s nuvarande prioriteringar och medlemsstaternas praxis på insolvensrättens område, särskilt när det gäller att främja undsättning av företag i svårigheter. Utvärderingen har framför allt bidragit till att identifiera fem viktiga brister:

- Förordningen omfattar inte sådana nationella förfaranden som medger omstrukturering av ett företag innan ett insolvensförfarande inleds (pre-insolvensförfaranden) eller förfaranden där den befintliga förvaltningen lämnas intakt (hybridförfaranden). Sådana förfaranden har emellertid införts i många medlemsstater¹, eftersom de anses öka möjligheterna till en lyckad rekonstruktion av företag. Dessutom finns det ett antal förfaranden rörande personlig insolvens som för närvarande ligger utanför förordningens tillämpningsområde.
- Det är svårt att fastställa vilken medlemsstat som är behörig att inleda ett insolvensförfarande. Trots att det finns stort stöd för att ge behörighet att inleda

¹ För en översikt över nationella pre-insolvensförfaranden och hybridförfaranden, se avsnitt 2 i kommissionens rapport av den 12 december 2012 om utvärderingen av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden.

huvudinsolvensförfarandet till den medlemsstat där gäldenären har sina huvudsakliga intressen, har det visat sig svårt att tillämpa detta begrepp i praktiken. Förordningens behörighetsregler har också kritiserats för att skapa utrymme för företag att ägna sig åt s.k. forum shopping genom att flytta sina huvudsakliga intressen från en medlemsstat till annan på ett sätt som aldrig varit avsett.

- Problem har också konstaterats med avseende på sekundärförfarandet. Inledandet av sekundärförfaranden kan hämma en effektiv förvaltning av gäldenärens egendom. I och med att sekundärförfaranden inleds har förvaltaren i huvudförfarandet inte längre kontroll över tillgångar som finns i den andra medlemsstaten, vilket gör det svårare för gäldenären att genomföra en försäljning med fortsatt drift². Dessutom måste sekundärförfarandet för närvarande vara ett likvidationsförfarande, vilket är ett hinder för en lyckad rekonstruktion av en gäldenär.
- Till detta kommer problem med bestämmelserna om offentliggörande av insolvensförfaranden och anmälan av fordringar. Det finns för närvarande inga obligatoriska krav på att offentliggöra eller registrera besluten i de medlemsstater där ett förfarande inleds, eller i medlemsstater där det finns ett driftställe. Det finns inte heller något europeiskt insolvensregister som möjliggör sökning i flera nationella register. Väl fungerande gränsöverskridande insolvensförfaranden är i betydande utsträckning beroende av att man offentliggör de relevanta besluten i ett insolvensförfarande. Domstolarna behöver känna till om förfaranden redan har inletts i en annan medlemsstat. Borgenärer eller potentiella borgenärer måste vara införstådda med huruvida insolvensförfaranden har inletts. Dessutom ställs borgenärer, särskilt mindre borgenärer och små och medelstora företag, inför problem och kostnader i samband med att de anmäler fordringar i enlighet med insolvensförordningen.
- Slutligen innehåller förordningen inga särskilda bestämmelser om insolvens i en multinationell koncern, trots att ett stort antal av de gränsöverskridande konkurserna rör koncerner. En grundläggande förutsättning i insolvensförordningen är att separata förfaranden ska inledas för varje enskild medlem i koncernen och att dessa förfaranden är helt oberoende av varandra. Avsaknaden av särskilda bestämmelser om gruppinsolvens minskar ofta utsikterna till en lyckad rekonstruktion av koncernen som helhet och kan leda till att den bryts upp.

En detaljerad utvärdering av hur förordningen tillämpas i praktiken finns i den rapport från kommissionen som medföljer detta förslag. En noggrann analys av problemen i den nuvarande förordningen samt verkningarna av de olika alternativ som övervägs för att komma till rätta med dem återfinns i kommissionens konsekvensbedömning som också medföljer detta förslag.

²

Fortsatt drift ("going concern") är ett begrepp som i första hand används inom redovisning. Det innebär att revisorer förutsätts utarbeta årsredovisningar utifrån antagandet att företaget i fråga inte kommer att gå i likvidation inom de närmaste 12 månaderna.

Det övergripande målet med översynen av insolvensförordningen är att göra den europeiska ramen för hantering av gränsöverskridande insolvensärenden mer effektiv, i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad och stärka dess motståndskraft i ekonomiska kriser. Detta mål är förenligt med EU:s nuvarande politiska prioriteringar för att främja ekonomisk återhämtning och hållbar tillväxt, högre investeringsgrad och bibehållen sysselsättning, i enlighet med Europa 2020-strategin. Översynen av förordningen kommer att bidra till en smidig utveckling och främja företagens överlevnad, i enlighet med vad som anges i småföretagsakten³. Översynen utgör också en av de viktigaste åtgärderna i inre marknadsakten II⁴.

2. SAMRÅD OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Detta förslag föregicks av ett samråd med allmänheten, medlemsstaterna, andra institutioner och experter om befintliga problem i den nuvarande förordningen och möjliga lösningar på dessa. Den 29 mars 2012 inledde kommissionen ett offentligt samråd. Sammanlagt 134 svar mottogs. Kommissionen tog också hänsyn till resultaten av en extern studie för utvärdering av tillämpningen av insolvensförordningen som genomfördes av universiteten i Heidelberg och Wien. Empiriska uppgifter om konsekvenserna av de olika reformförslagen samlades in i samband med en annan extern undersökning som genomfördes av GHK och Milieu. Båda undersökningarna kommer att offentliggöras tillsammans med detta förslag på webbplatsen för GD rättsliga frågor. Två möten med nationella experter hölls i april respektive i oktober 2012. Dessutom inrättade kommissionen en grupp av privata experter på området för gränsöverskridande insolvensförfaranden som sammanträdde fem gånger från maj till oktober 2012 och lämnade synpunkter på problem, alternativ och utarbetandet av den reviderade förordningen.

De berörda parternas synpunkter på de viktigaste delarna av reformen kan sammanfattas på följande sätt:

- Beträffande utvidgningen av förordningens tillämpningsområde ansåg en betydande majoritet att förordningen bör omfatta pre-insolvensförfaranden och hybridförfaranden. Det fanns olika uppfattningar om exakt vilka förfaranden som bör omfattas och, i synnerhet, i vilken utsträckning det bör finnas tillsyn från domstolarna. En majoritet av de svarande var införstådda med att insolvensförordningen bör gälla för privatpersoner och egenföretagare.
- När det gäller frågan om behörighet stödde tre fjärdedelar av de svarande att platsen där gäldenären har sina huvudsakliga intressen bör användas som anknytningsfaktor för huvudförfarandet. En majoritet ansåg emellertid att det sätt på vilket begreppet gäldenärens huvudsakliga intressen har tolkats i rättspraxis medför praktiska problem. Nästan hälften av de svarande ansåg sig ha bevis för att gäldenärer omlokaliserat platsen för de huvudsakliga intressena på ett sätt som aldrig varit avsett med förordningen (*forum shopping*)⁵.

³ KOM(2008) 394, 25.6.2008.

⁴ COM(2012)

⁵ Beträffande omfattningen av detta problem, se avsnitt 3.4.1 i kommissionens konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

- När det gäller förhållandet mellan huvudinsolvensförfaranden och sekundärinsolvensförfaranden, var nästan hälften av de svarande missnöjda med samordningen mellan dessa båda typer av förfaranden.
- Beträffande frågan om offentliggörande av förfaranden instämde tre fjärdedelar av de svarande i att avsaknaden av ett krav på obligatoriskt offentliggörande av beslutet att inleda ett insolvensförfarande är ett problem. Nästan hälften av dem som yttrade sig ansåg att det systemet för anmälan av fordringar gav upphov till problem.
- I fråga om insolvens i koncerner ansåg nästan hälften av de svarande att insolvensförordningen inte fungerar effektivt vid insolvens hos medlemmar i en multinationell koncern.

Kommissionen har analyserat kostnaderna för och fördelarna med de viktigaste aspekterna av den föreslagna reformen i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Inslagen i den föreslagna reformen av insolvensförordningen kan sammanfattas på följande sätt:

- **Tillämpningsområde:** Förslaget utvidgar förordningens tillämpningsområde genom att ändra definitionen av insolvensförfaranden så att den omfattar blandade förfaranden [hybridförfaranden] och alternativa förfaranden innan insolvensen är ett faktum [pre-insolvensförfaranden], och genom att inkludera skuldsaneringsförfaranden och andra insolvensförfaranden för fysiska personer som för närvarande inte ryms inom definitionen.
- **Rättslig behörighet:** I förslaget klargörs behörighetsreglerna, samtidigt som den processuella ramen för att fastställa behörig domstol förbättras.
- **Sekundärförfaranden:** Förslaget ger förutsättningar för en effektivare förvaltning av insolvensförfaranden genom att göra det möjligt för domstolen att vägra inleda ett sekundärförfarande, om det inte behövs för att skydda lokala borgenärers intressen, genom att avskaffa kravet på att sekundärförfaranden måste vara likvidationsförfaranden och genom att förbättra samarbetet mellan huvudförfaranden och sekundärförfaranden, särskilt genom att utvidga samarbetskraven till de berörda domstolarna.
- **Offentliggörande av förfaranden och anmälan av fordringar:** Enligt förslaget ska medlemsstaterna offentliggöra relevanta domstolsavgöranden i gränsöverskridande insolvensmål i ett offentligt elektroniskt register. Förslaget innehåller också bestämmelser om sammankoppling av de nationella insolvensregistren. Det införs också standardformulär för anmälan av fordringar.
- **Företagskoncerner:** Förslaget innehåller bestämmelser om samordning av

insolvensförfaranden som rör olika medlemmar i samma koncern genom att ålägga förvaltare och domstolar som är involverade i de olika huvudförfarandena att samarbeta och kommunicera med varandra. Dessutom innebär förslaget att berörda förvaltare får de processuella verktyg som behövs för att kunna ansöka om vilandeförklaring i de andra pågående förfarandena och föreslå en rekonstruktionsplan för de insolventa delarna av koncernen.

3.1.1. Insolvensförfordningens tillämpningsområde

Förslaget utvidgar tillämpningsområdet för insolvensförfordningen genom att ändra den gällande definitionen av "insolvensförfaranden" i artikel 1.1. Det föreslås således att tillämpningsområdet utvidgas till förfaranden där det inte finns någon konkursförvaltare, men där gäldenärens tillgångar och verksamhet är föremål för kontroll eller övervakning av en domstol. Denna ändring skulle medföra att förfaranden där gäldenären fortfarande är i besittning av sina tillgångar utan att en förvaltare utses, kan omfattas av fördelarna med det EU-övergripande erkännande av insolvensförfarandens verkningar som förordningen ger upphov till. Det skulle också innebära att fler fall av personlig insolvens omfattas av förordningen. Dessutom föreslås en uttrycklig hänvisning till förfaranden för skuldsanering och till syftet med undsättning, så att man även inkluderar sådana förfaranden som gör det möjligt för gäldenären att nå en överenskommelse med sina borgenärer innan ett insolvensförfarande inleds. Ändringarna skulle också göra förordningen mer anpassad till de lösningar som har valts i Uncitral's modellag om gränsöverskridande insolvensförfaranden⁶.

Samtidigt som det är viktigt att utvidga förordningens tillämpningsområde för att garantera ett effektivt genomförande av pre-insolvensförfaranden och hybridförfaranden i ett gränsöverskridande sammanhang, bör en sådan utvidgning inte omfatta insolvensförfaranden som omfattas av sekretess. Det finns ett antal nationella pre-insolvensförfaranden där gäldenären inleder förhandlingar med (vissa) borgenärer i syfte att nå en överenskommelse om refinansiering eller rekonstruktion, men information om dessa förfaranden offentliggörs inte. Dessa förfaranden kan leda till att enskilda verkställighetsåtgärder skjuts upp. De kan också leda till att borgenärer hindras från att inleda insolvensförfaranden under en viss period för att ge gäldenären en "andningspaus". Förfarandena kan spela en viktig roll i vissa medlemsstater, men deras avtalsliknande och konfidentiella natur gör det svårt att erkänna deras verkan på ett EU-övergripande plan, eftersom en domstol eller en borgenär i en annan medlemsstat inte skulle känna till att sådana förfaranden pågår. Detta hindrar emellertid inte att förfarandet omfattas av insolvensförfordningens tillämpningsområde från den tidpunkt då det offentliggörs.

Detta förslag syftar inte till att ändra den befintliga mekanism enligt vilken nationella insolvensförfaranden som omfattas av förordningen förtecknas i bilaga A och medlemsstaterna beslutar om huruvida de ska anmäla ett visst insolvensförfarande för inkludering i den bilagan. Genom förslaget införs emellertid ett förfarande som innebär att kommissionen granskar huruvida ett nationellt insolvensförfarande som anmälts faktiskt uppfyller villkoren enligt den reviderade definitionen. På detta sätt säkerställs att endast förfaranden som överensstämmer med förordningens bestämmelser förtecknas i bilagan.

⁶

http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html.

3.1.2. Behörighet att inleda insolvensförfaranden

Förslaget håller fast vid begreppet ”platsen där gäldenären har sina huvudsakliga intressen”, eftersom det säkerställer att ärendet kommer att behandlas i en jurisdiktion till vilken gäldenären har en verklig anknytning snarare än i den som valts av företagets grundare. Denna lösning överensstämmer också med den internationella utvecklingen, eftersom Uncitral har gjort detta begrepp till en rättslig standard i sin modellag om gränsöverskridande insolvensförfaranden. Som vägledning för rättstillämpare vid fastställandet av platsen där gäldenären har sina huvudsakliga intressen omfattar förslaget en komplettering av definitionen av detta begrepp. Det införs också en bestämmelse som fastställer platsen för fysiska personers huvudsakliga intressen. Dessutom klargörs i ett nytt skäl vilka omständigheter som ska vara för handen för att motbevisa presumptionen om att platsen för en juridisk persons huvudsakliga intressen är belägen där den juridiska personen har sitt säte. Ordalydelsen i detta skäl har hämtats från EU-domstolens dom i ”Interedilmålet”⁷.

Förslaget innebär även en förbättring av den processuella ramen för att fastställa i vilken jurisdiktion ett förfarande ska inledas. I förslaget föreskrivs att domstolen på eget initiativ ska kontrollera sin behörighet innan ett insolvensförfarande inleds och i sitt avgörande ange på vilka grunder den baserat sin behörighet. Vidare innebär förslaget en rätt för alla utländska borgenärer att invända mot ett beslut att inleda ett förfarande, samtidigt som det garanterar att dessa borgenärer underrättas om ett sådant beslut så att få möjlighet att utöva denna rätt i praktiken. Dessa förändringar syftar till att garantera att ett förfarande inleds endast om den berörda medlemsstaten faktiskt har jurisdiktion. Detta bör därför minska fallen av s.k. forum shopping genom oegentlig och konstlad omlokalisering av platsen för de grundläggande intressena.

I förslaget klargörs att domstolar som inleder insolvensförfaranden också är behöriga för åtgärder som är en direkt följd av insolvensförfaranden eller har ett nära samband med dem, till exempel en talan om ogiltigförklaring av vissa rättshandlingar. Denna ändring är en kodifiering av EU-domstolens rättspraxis enligt domen i ”DekoMartymålet”⁸. Om en sådan åtgärd har samband med en annan talan mot samma svarande som grundar sig på allmänna civil- och handelsrättsliga bestämmelser, ger förslaget förvaltaren möjlighet att föra talan om båda sakerna vid domstolarna i det land där svaranden har sin hemvist, om dessa domstolar är behöriga i enlighet med förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁹ (i dess ändrade lydelse). Denna regel skulle göra det möjligt för en förvaltare att t.ex. väcka talan om ledningspersoners ansvar på grundval av insolvenslagstiftningen och samtidigt på grundval av skadeståndslagstiftning eller bolagslagstiftning, väcka skadeståndstalan mot de berörda ledningspersonerna vid samma domstol.

3.1.3. Sekundära insolvensförfaranden

Ett antal ändringar föreslås i syfte att effektivisera förvaltningen av gäldenärens egendom i situationer där gäldenären har ett driftställe i en annan medlemsstat.

- Den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärförfarande bör, på begäran av förvaltaren i huvudförfarandet, kunna vägra att inleda förfarandet eller skjuta upp beslutet, om inte förfarandet måste inledas för att

⁷ Dom av 20 oktober 2011 i mål C 396/09.

⁸ Domstolens dom i mål C – 339/07, dom av den 12 februari 2009.

⁹ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

skydda lokala borgenärers intressen. Detta kan exempelvis vara fallet om en investerare erbjuder sig att köpa företaget med löfte om fortsatt drift och ett sådant erbjudande skulle vara mer givande för de lokala borgenärerna än en likvidation av företagets tillgångar. Det bör inte heller vara nödvändigt att inleda sekundärförfaranden om förvaltaren i huvudförfarandet lovar de lokala borgenärerna att de i huvudförfarandet kommer att behandlas på samma sätt som om sekundära förfaranden hade inletts, och att de rättigheter som de skulle ha haft om så varit fallet respekteras när deras fordringar fastställs och rangordnas med tanke på fördelningen av tillgångar. Bruket av sådana ”syntetiska sekundärförfaranden” har utvecklats i en rad gränsöverskridande insolvensmål där huvudförfarandet inleddes i Storbritannien (särskilt i de insolvensförfaranden som rörde Collins & Aikman, MG Rover och Nortel Networks). De engelska domstolarna godtog att de engelska förvaltarna hade rätt att fördela en del av tillgångarna i enlighet med lagen i den medlemsstat där driftstället var beläget. Eftersom lagstiftningen i många medlemsstater omöjliggör en sådan praxis inför man genom förslaget en materiell regel som innebär att förvaltaren kan ha rätt att göra sådana åtaganden till lokala borgenärer med bindande verkan för konkursboet.

- Den föreslagna ändringen skulle inte påverka förvaltarens möjligheter att begära att sekundärförfaranden inleds, om detta skulle underlätta handläggningen i komplicerade fall, exempelvis där ett betydande antal anställda har avskedats i den stat där driftstället är beläget. I sådana fall kan det fortfarande vara en god idé att inleda förfaranden på stället och utse en lokal förvaltare för att garantera en effektiv förvaltning av gäldenärens konkursbo.
- Genom förslaget åläggs den domstol som tagit emot en ansökan om att inleda sekundärförfaranden att höra förvaltaren i huvudförfarandena innan den fattar sitt beslut. Denna ändring syftar till att säkerställa att den domstol som mottagit en ansökan om inledande av sekundärförfaranden är fullt medveten om eventuella möjligheter till undsättning eller omorganisation som undersökts av förvaltaren och på ett korrekt sätt kan bedöma följderna av att inleda sekundärförfaranden. Denna skyldighet kompletteras av förvaltarens rätt att invända mot beslutet om att inleda sekundära förfaranden.
- Genom förslaget upphävs det nuvarande kravet på att sekundärförfaranden måste vara likvidationsförfaranden. När sekundärförfaranden inleds kan den berörda domstolen välja bland hela spektrumet av förfaranden som finns tillgängliga enligt nationell lagstiftning, däribland rekonstruktion. Denna ändring innebär att det faktum att sekundärförfaranden inleds inte automatiskt omintetgör undsättning eller rekonstruktion av en gäldenär som helhet. Ändringen bör inte påverka bestämmelser om återvinning av statligt stöd och EU-domstolens praxis om återvinning från insolventa företag¹⁰.
- Förslaget ger en förbättrad samordning av huvud- och sekundärförfaranden genom att utsträcka skyldigheten att samarbeta, som för närvarande endast gäller förvaltare, till de domstolar som är involverade i huvudförfarandet och sekundärförfaranden. Följaktligen kommer domstolarna att bli skyldiga att

¹⁰ Domstolens dom av den 13 oktober 2011 i mål C-454/09 (kommissionen mot Italien – ”New Internline”).

samarbeta och kommunicera med varandra. Dessutom kommer förvaltare att bli tvungna att samarbeta och kommunicera med domstolen i den andra medlemsstat som berörs av förfarandet. Samarbetet mellan domstolarna ger förutsättningar att förbättra samordningen mellan huvudförfaranden och sekundärförfaranden. Detta kan vara av särskild betydelse för att säkerställa en lyckad omstrukturering, t.ex. när det gäller godkännande av ett protokoll med en rekonstruktionsplan.

3.1.4. Offentliggörande av insolvensförfaranden och anmälan av fordringar

Förslaget innebär att viss minimiinformation om insolvensförfaranden ska offentliggöras i ett elektroniskt register som utan kostnad hålls tillgängligt för allmänheten via Internet. Denna skyldighet omfattar uppgifter om vid vilken domstol som insolvensförfarandet inleds och datum för inledande av förfarandet. När det gäller huvudförfaranden ska dessutom följande uppgifter anges: datum då förfarandet avslutas, typen av förfarande, berörd gäldenär, utsedd förvaltare, beslutet om att inleda ett förfarande och beslutet varigenom förvaltaren utsetts (om det datumet är ett annat) samt tidsfristen för att anmäla fordringar. Med hänsyn till att medlemsstaternas bestämmelser om offentliggörande av insolvensförfaranden skiljer sig åt och till att borgenärernas har olika behov, kommer skyldigheten att offentliggöra denna information att vara begränsad till företag, egenföretagare och fria yrkesutövare. Insolvensförfaranden som berör konsumenter omfattas inte. Förslaget innehåller bestämmelser om inrättande av ett system för sammankoppling av nationella register som kommer att kunna nås via den europeiska e-juridikportalen. Kommissionen kommer genom en genomförandeakt att fastställa gemensamma minimikriterier för sökning i registren och för sökningsresultat som kommer att vara baserade på den information som ska offentliggöras i insolvensregistren. Sammankopplingen av nationella register kommer att säkerställa att en domstol som mottar en ansökan om att inleda insolvensförfaranden kan avgöra huruvida förfaranden rörande samma gäldenär redan har inletts i en annan medlemsstat. Den kommer också att göra det möjligt för borgenärer att ta reda på om ett förfarande har inletts beträffande samma gäldenär och, om så är fallet, vilka befogenheter förvaltaren har. För gäldenärer som är företag, kommer medlemsstaterna att kunna bygga vidare på de skyldigheter som följer av direktiv 2012/17/EU av den 13 juni 2012 om sammankoppling av centrala register, handelsregister och företagsregister¹¹. Vid tillämpningen av denna förordning är uppgifter om att förfaranden har inletts mot en gäldenär emellertid inte tillräckligt i sig för att motivera en samordning av gränsöverskridande insolvensförfaranden och göra det möjligt för borgenärer att använda sina rättigheter i samband med sådana förfaranden.

Förslaget gör det lättare för utländska borgenärer, särskilt små borgenärer och små och medelstora företag, att anmäla fordringar. Detta yttrar sig på tre sätt: För det första föreskrivs i förslaget att två standardformulär ska införas genom en genomförandeakt, ett för den underrättelse som ska sändas till borgenärerna och ett för anmälan av fordringar. Dessa standardformulär kommer att finnas tillgängliga på alla officiella EU-språk, vilket minskar översättningskostnaderna. För det andra innebär förslaget att utländska borgenärer har åtminstone 45 dagar på sig från offentliggörandet av meddelandet om inledande av förfarandet i insolvensregistret att anmäla sina fordringar, oavsett om kortare frister gäller enligt nationell rätt. De måste också underrättas om deras fordringar bestrids och ges tillfälle att komplettera de bevis som lagts fram för att styrka fordringarna. Slutligen kommer det inte att vara obligatoriskt att ha ett juridiskt ombud för att kunna anmäla en fordran i en utländsk jurisdiktion, vilket innebär lägre kostnader för borgenärerna.

¹¹ EUT L 156, 16.6.2012, s. 1.

3.1.5. *Insolvens hos medlemmar i en koncern*

Förslaget skapar en särskild rättslig ram för att hantera insolvens hos medlemmar i en koncern, dock utan att rucka på principen om att varje enhet ska bedömas för sig, som ligger till grund för den nuvarande insolvensförordningen. Genom förslaget införs en skyldighet att samordna insolvensförfaranden som rör olika medlemmar i samma koncern genom att ålägga förvaltare och de berörda domstolarna att samarbeta med varandra på ett liknande sätt som föreslås när det gäller huvudförfaranden och sekundärförfaranden. Samarbetet kan ta sig olika uttryck beroende på omständigheterna i det enskilda fallet. Det är särskilt viktigt att förvaltare utbyter information och samarbetar om utarbetandet av en undsättnings- eller rekonstruktionsplan när så är lämpligt. Möjligheten att samarbeta genom protokoll nämns uttryckligen i syfte att bekräfta den praktiska betydelsen av dessa instrument och främja deras användning. Domstolarna ska samarbeta, särskilt genom att utbyta information, i förekommande fall samordna utseendet av förvaltare som kan samarbeta med varandra samt godkänna protokoll som förvaltarna förelägger dem.

Dessutom ger förslaget varje förvaltare vissa rättigheter i förfaranden rörande en annan medlem i samma koncern. Förvaltaren har särskilt rätt att bli hörd i dessa andra förfaranden, att begära inhibering av de andra förfarandena och att föreslå en rekonstruktionsplan i en sådan form som gör det möjligt för den berörda borgenärskommittén eller domstolen att fatta beslut i frågan. Förvaltaren ska också ha rätt att delta i borgenärssammanträdet. Dessa verktyg gör att den förvaltare som har störst intresse av en lyckad rekonstruktion av alla de berörda företagen officiellt kan lämna in sin rekonstruktionsplan i ett förfarande som rör en av koncernens medlemmar, även om förvaltaren i det förfarandet är ovillig att samarbeta eller motsätter sig planen.

Även om förslaget innehåller bestämmelser om samordning av förfaranden rörande olika företag inom samma koncern är avsikten inte att förhindra tillämpningen av befintlig praxis när det gäller starkt integrerade koncerner, som innebär att platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen är densamma för alla medlemmar i gruppen och följaktligen att talan ska väckas i en och samma jurisdiktion.

3.2. **Rättslig grund**

Detta förslag ändrar förordning (EG) nr 1346/2000, som baserade sig på artiklarna 61 c och 67.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Sedan Lissabonfördragets ikraftträdande är den motsvarande rättsliga grunden artikel 81.2 a, c och f i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

På grund av det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till fördragen är bestämmelserna i avdelning V del III i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte tillämpliga på Danmark. Bestämmelserna i avdelning V är inte heller tillämpliga på Förenade kungariket eller Irland, såvida inte de båda länderna beslutar annat. Detta följer av de relevanta bestämmelserna i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa. Om ett kommissionsförslag ändrar en befintlig rättsakt och Förenade kungariket eller Irland inte utövar sin rätt att välja att delta i ändringsåtgärden kan rådet, på förslag av kommissionen, fastställa att icke-deltagande från något av dessa båda länder i den ändrade versionen av den befintliga åtgärden innebär att det blir praktiskt omöjligt för andra medlemsstater eller unionen att tillämpa åtgärden, varvid perioden för att göra anmälan förlängs. Om Förenade kungariket respektive Irland vid

utgången av den förlängda perioden väljer att inte delta ska den befintliga åtgärden inte längre vara bindande eller tillämplig för det landet eller de länderna.

3.3. Subsidiaritet och proportionalitet

De olika delarna av den revidering av förordningen om insolvensförfaranden som beskrivs ovan överensstämmer med kraven på subsidiaritet och proportionalitet. När det gäller subsidiariteten kan de föreslagna ändringarna inte genomföras av medlemsstaterna själva, eftersom de kräver ändringar av befintliga bestämmelser i förordningen om insolvensförfaranden. Det gäller bestämmelserna om tillämpningsområde, behörighet att inleda insolvensförfaranden, sekundärförfaranden, offentliggörande av beslut och anmälan av fordringar. Ändringen av förordningen om insolvensförfaranden kräver – per definition – ingripande av unionens lagstiftare. Även om medlemsstaterna teoretiskt skulle kunna sköta införandet av elektroniska insolvensregister på egen hand, kräver sammankopplingen av sådana register insatser på EU-nivå. Därför kan målen för den föreslagna åtgärden – nämligen att möjliggöra sammankoppling av insolvensregister i hela EU – inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva, utan kan bättre uppnås på unionsnivå.

När det gäller frågan om proportionalitet, går innehållet och utformningen av den föreslagna åtgärden inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget. Den konsekvensbedömning som bifogas detta förslag visar dessutom att fördelarna med var och en av de föreslagna ändringarna uppväger kostnaderna, och att de föreslagna åtgärderna därför är proportionerliga.

3.4. Inverkan på grundläggande rättigheter

Alla inslag i reformen är förenliga med de rättigheter som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilket beskrivs närmare i den konsekvensbedömning som medföljer detta förslag och vilket överensstämmer med unionens strategi för ett effektivt genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna. Ändringarna förbättrar situationen för personer som deltar i gränsöverskridande insolvensförfaranden när det gäller deras rätt till egendom, frihet att bedriva affärsverksamhet och rätten att arbeta, rätt till fri rörlighet och bosättning samt rätt till ett effektivt rättsmedel. Förslaget att skapa allmänt tillgängliga elektroniska register över insolvensförfaranden respekterar rätten till för skydd av personuppgifter på ett sätt som står i rimlig proportion till målen, eftersom det kommer att införas åtgärder för att säkerställa förenlighet med direktiv 95/46/EG om skydd av personuppgifter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den föreslagna förordningen kommer ha en begränsad inverkan på EU:s budget. Den nödvändiga programvaran för sammankoppling av insolvensregister har redan utvecklats och kommer att läggas upp på e-juridikportalen. Konsekvenserna på EU-budgeten för perioden 2014–2020 kommer att vara begränsade till kostnader för att lagra och underhålla programvaran. Dessa kostnader, som totalt kommer att uppgå till 1 500 000 euro för perioden 2014–2020, skulle omfattas av finansieringsramen för programmet Rättsliga frågor¹².

¹² KOM(2011) slutlig.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen¹⁴, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1346/2000¹⁵ fastställs en europeisk ram för gränsöverskridande insolvensförfaranden. Den förordningen fastställer vilka medlemsstater som har behörighet att inleda insolvensförfaranden, inför enhetliga regler om tillämplig lag och reglerar erkännande och verkställighet av insolvensrelaterade beslut samt samordning av huvud- och sekundärförfaranden.
- (2) I kommissionens rapport om tillämpningen av förordning (EG) nr 1346/2000 av den 12 december 2012¹⁶ konstateras att förordningen generellt fungerar väl men att det vore önskvärt att förbättra tillämpningen av vissa bestämmelser för att effektivisera handläggningen av gränsöverskridande insolvensförfaranden.
- (3) Tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1346/2000 bör utvidgas till att även omfatta förfaranden som stärker förutsättningarna att rädda gäldenärer som trots allt är ekonomiskt bärkraftiga. Syftet är att hjälpa sunda företag att överleva och ge entreprenörer en andra chans. Tillämpningsområdet bör särskilt omfatta förfaranden som gör det möjligt att rekonstruera en gäldenär innan insolvensförfaranden inleds eller som innebär att den befintliga företagsledningen sitter kvar. Förordningen bör också omfatta sådana förfaranden för

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT L 160, 30.6.2000, s. 1.

¹⁶ EUT C , , s. .

skuldsanering för konsumenter och egenföretagare som inte ryms inom bestämmelserna i det nuvarande instrumentet.

- (4) Bestämmelserna om behörighet att inleda insolvensförfaranden bör klargöras. Samtidigt är det viktigt att förbättra den processuella ramen för fastställande av vilken medlemsstats domstolar som ska vara behöriga. Förordningen bör vidare innehålla en uttrycklig bestämmelse om behörighet att vidta åtgärder som är en direkt följd av eller har ett nära samband med insolvensförfaranden.
- (5) För att göra insolvensförfarandet mer effektivt i sådana fall där gäldenären har ett driftställe i en annan medlemsstat, bör kravet om att sekundärförfaranden måste avse likvidationsförfaranden avskaffas. Dessutom bör en domstol kunna vägra att inleda ett sekundärförfarande när ett sådant förfarande inte är nödvändigt för att skydda lokala borgenärs intressen. Samordningen av huvud- och sekundärförfaranden bör förbättras, särskilt genom krav på att de berörda domstolarna samarbetar.
- (6) För att förbättra informationen till borgenärer och berörda domstolar och för att förhindra att parallella insolvensförfaranden inleds, bör medlemsstaterna åläggas att offentliggöra relevanta avgöranden i gränsöverskridande insolvensfall i ett offentligt elektroniskt register. Förutsättningar att koppla samman insolvensregister bör skapas. Det bör införas standardformulär för anmälan av fordringar, för att underlätta för utländska borgenärer och minska översättningskostnaderna.
- (7) Det bör finnas särskilda regler om samordning av förfaranden som rör olika företag inom samma koncern. Förvaltare och domstolar som medverkar i de olika insolvensförfarandena bör vara skyldiga att samarbeta och kommunicera med varandra. Dessutom bör alla berörda förvaltare ha de processrättsliga verktyg som krävs för att kunna föreslå en undsättningsplan för en koncern som är föremål för insolvensförfaranden och, om så krävs, begära inhihering av förfaranden som rör ett annat företag än det för vilket de utsetts. Definitionen av begreppet företagskoncern bör förstås såsom begränsad till insolvenssammanhang och bör inte ha någon inverkan på bolagsrättsliga aspekter när det gäller koncerner.
- (8) För att möjliggöra en snabb anpassning av förordningen till relevanta ändringar av den inhemska insolvenslagstiftningen som medlemsstaterna har anmält, bör befogenheten att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det är fråga om ändringar av bilagan. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (9) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 1346/2000 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁷.
- (10) Förordning (EG) nr 1346/2000 bör därför ändras i enlighet med detta.

¹⁷

EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (11) Ändringen av denna förordning bör inte påverka bestämmelserna om återvinning av statligt stöd från insolventa företag, såsom dessa har tolkats i domstolens rättspraxis (domstolens dom i mål C-454/09, kommissionen mot Italien – ”New Interline”). I sådana fall där det är omöjligt att återvinna det statliga stödet till dess fulla belopp på grund av att beslutet om återvinning rör ett företag som är föremål för insolvensförfaranden, bör dessa förfaranden alltid vara likvidationsförfaranden som leder till att mottagarens verksamhet upphör och dennes tillgångar realiseras.
- (12) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, [har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning]/[och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet, kommer Förenade kungariket och Irland inte att delta i antagandet av denna förordning, som därför inte är bindande för eller tillämplig för dem].
- (13) Enligt artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, vilken därmed inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 ska ändras på följande sätt:

- (1) I skäl 2 ska hänvisningen till artikel 65 ersättas med en hänvisning till artikel 81.
- (2) I skäl 3, 5, 8, 11, 12, 14 och 21 ska ordet ”gemenskapen” ersättas med ”unionen”.
- (3) Skäl 4 ska ersättas med följande:
- ”(4) För att den inre marknaden ska fungera väl är det viktigt att inte ge parterna incitament att överföra tillgångar från en medlemsstat till en annan eller att välja jurisdiktion för att få en förmånligare rättslig ställning till skada för borgenärerna (*forum shopping*).
- (4) Skäl 6 ska ersättas med följande:
- ”(6) Denna förordning bör omfatta bestämmelser om behörighet att inleda insolvensförfaranden och förfaranden som är en direkt följd av insolvensförfaranden och har ett nära samband med dessa. Denna förordning bör också innehålla bestämmelser om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden som meddelats i sådana förfaranden samt om vilket lands lag som ska tillämpas på insolvensförfaranden. Dessutom bör förordningen innehålla bestämmelser om samordning av insolvensförfaranden som avser samma gäldenär eller flera medlemmar i samma företagskoncern.
- (5) Skäl 7 ska ersättas med följande:

”(7) Konkurs, ackord och liknande förfaranden är undantagna från tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹⁸. Dessa förfaranden bör omfattas av den här förordningen. Vid tolkningen av förordningen är det viktigt att i största möjliga utsträckning undvika kryphål mellan de båda instrumenten.

(6) Skäl 9 ska ersättas med följande:

”(9) Denna förordning bör tillämpas på insolvensförfaranden som uppfyller villkoren i förordningen, oavsett om gäldenären är en fysisk eller en juridisk person, näringsidkare eller privatperson. Dessa insolvensförfaranden upptas i en uttömmande förteckning i bilaga A. När ett nationellt förfarande förekommer i bilaga A, ska denna förordning vara tillämplig utan att domstolarna i en annan medlemsstat behöver undersöka vidare huruvida villkoren i förordningen är uppfyllda. Insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut och investmentföretag bör, i den utsträckning de omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut¹⁹ (i ändrad lydelse) och kollektiva investmentföretag, vara undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning. Dessa företag bör inte omfattas av förordningen eftersom de omfattas av särskild reglering och de nationella tillsynsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa.

(7) Följande skäl ska införas som skäl 9a:

”(9a) Tillämpningsområdet för denna förordning bör utvidgas till att även omfatta förfaranden som stärker förutsättningarna att undsätta en ekonomiskt bärkraftig gäldenär. Syftet är att hjälpa sunda företag att överleva och ge entreprenörer en andra chans. Tillämpningsområdet bör särskilt omfatta förfaranden som gör det möjligt att rekonstruera en gäldenär innan insolvensförfaranden inleds, förfaranden som innebär att den befintliga företagsledningen sitter kvar samt förfaranden för skuldsanering för konsumenter och egenföretagare. Eftersom dessa förfaranden inte nödvändigtvis behöver leda till att en förvaltare utses, bör de omfattas av denna förordning om de äger rum under en domstols kontroll eller övervakning. I detta sammanhang kan ordet ”kontroll” inbegripa situationer där domstolen endast ingriper på begäran av en borgenär eller en berörd part.

(8) Skäl 10 ska ersättas med följande:

”(10) Insolvensförfaranden innebär inte nödvändigtvis ingripande av en rättslig myndighet. Uttrycket domstol i denna förordning bör ges en vid betydelse och inbegripa en person eller ett organ med bemyndigande enligt nationell lagstiftning att inleda insolvensförfaranden. För att förordningen ska vara tillämplig bör förfarandena (som består av åtgärder och formaliteter föreskrivna i lag) inte endast överensstämja med förordningens bestämmelser utan också vara officiellt erkända och ha rättsverkan i den medlemsstat där ett insolvensförfarande inleds.

¹⁸ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

¹⁹ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

(9) Följande skäl ska införas som skäl 12a:

”(12a) Innan ett insolvensförfarande inleds bör den behöriga domstolen på eget initiativ undersöka om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen eller gäldenärens driftställe faktiskt befinner sig inom dess jurisdiktion. När omständigheterna i målet ger upphov till tvivel om domstolens behörighet bör domstolen kräva att gäldenären lämnar ytterligare bevisning till stöd för sina påståenden och, när så är lämpligt, ge gäldenärens borgenärer möjlighet att lägga fram sina synpunkter beträffande domstolens behörighet. Dessutom bör borgenärerna ha tillgång till ett effektivt rättsmedel mot beslutet om att inleda insolvensförfaranden.

(10) Skäl 13 ska utgå.

(11) Följande skäl 13a och 13b ska införas:

”(13a) Platsen för ett företags eller en annan juridisk persons ”huvudsakliga intressen” bör presumeras vara där företaget eller den juridiska personen har sitt säte. Det bör dock vara möjligt att motbevisa denna presumption om företags huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat än den där det har sitt säte och det efter en övergripande bedömning av alla relevanta faktorer kan konstateras, på ett sätt som är fastställbart för tredje part, att centrum för företags ledning och övervakning samt för tillvaratagande av företags intressen finns i denna andra medlemsstat. Däremot bör det inte vara möjligt att motbevisa presumptionen om de organ som ansvarar för ledningen och övervakningen av ett företag befinner sig på samma plats som dess säte och ledningsbesluten fattas där på ett sätt som är fastställbart för tredje part.

”(13b) Domstolarna i den medlemsstat där ett insolvensförfarande inleds bör också vara behöriga för åtgärder som är en direkt följd av insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta, t.ex. ansökningar om ogiltigförklaring av vissa rättshandlingar under insolvensförfarandet (*avoidance actions*). Om en sådan åtgärd hänger samman med en annan åtgärd som grundar sig på allmän civil- och handelsrätt, bör förvaltaren kunna ansöka om båda dessa åtgärder vid domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist, om förvaltaren anser det mer effektivt. Detta kan t.ex. vara fallet om förvaltaren avser att kombinera en talan om ledningspersoners ansvar på grundval av insolvenslagstiftning med en talan grundad på bolagslagstiftning eller allmänna skadeståndsregler.

(12) Följande skäl 19a och 19b ska införas:

”(19a) Sekundärförfaranden kan också hämma en effektiv förvaltning av boet. På begäran av förvaltaren bör därför den domstol vid vilken sekundärförfaranden inleds ha möjlighet att skjuta upp eller vägra att inleda sådana förfaranden om de inte är nödvändiga för att skydda lokala borgenärs intressen. Detta bör särskilt vara fallet om förvaltaren, genom ett åtagande som är bindande för boet, går med på att behandla lokala borgenärer som om sekundärförfaranden hade inletts och att tillämpa de bestämmelser om rangordning som gäller i den medlemsstat där inledande av sekundärförfaranden har begärts vid fördelningen av tillgångar som finns i den medlemsstaten. Förordningen bör ge förvaltaren möjlighet att göra sådana åtaganden.

”(19b) För att garantera ett effektivt skydd för lokala intressen bör förvaltaren i huvudförandet inte kunna realisera eller omlokalisera tillgångar i den medlemsstat där ett driftställe är beläget på ett oegentligt sätt, särskilt om det sker för att motverka möjligheterna att tillgodose sådana intressen genom att sekundärföranden inleds längre fram.

(13) Skäl 20 ska ersättas med följande:

”(20) Huvudinsolvensföranden och sekundärföranden kan endast bidra till en effektiv avyttring av de samlade tillgångarna om alla parallella föranden samordnas. En viktig förutsättning för detta är ett nära samarbete mellan de olika förvaltarna och de berörda domstolarna, särskilt i form av utbyte av tillräcklig information. För att säkerställa huvudförandets dominerande roll bör förvaltaren av detta förfarande ges flera möjligheter att ingripa i sekundära insolvensföranden som pågår samtidigt. Under sekundärförandena bör förvaltaren särskilt kunna föreslå en rekonstruktionsplan eller ackord eller ansöka om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp. I sitt samarbete bör förvaltare och domstolar beakta bästa praxis för samarbete i gränsöverskridande insolvensfall i enlighet med de principer och riktlinjer för kommunikation och samarbete som har antagits av europeiska och internationella organisationer som är verksamma på insolvensrättens område.

(14) Följande skäl 20a och 20b ska införas:

”(20a) Denna förordning bör garantera en effektiv förvaltning av insolvensföranden som rör olika företag som ingår i en koncern. När ett insolvensförfarande har inletts för flera företag inom samma grupp bör dessa föranden samordnas på ett korrekt sätt. De olika förvaltarna och de berörda domstolarna bör därför ha samma skyldighet att samarbeta och kommunicera med varandra som de som medverkar i huvud- och sekundärföranden rörande samma gäldenär. Dessutom bör en förvaltare som utses i föranden rörande en koncernmedlem ha rätt att föreslå en undsättningsplan i föranden som rör en annan medlem i samma koncern, i den mån ett sådant verktyg finns tillgängligt enligt nationell insolvenslagstiftning.

”(20b) Införandet av bestämmelser om insolvens i koncerner bör inte begränsa möjligheten för en domstol att inleda insolvensföranden för flera företag inom samma koncern i en enda jurisdiktion, om domstolen anser att platsen för dessa företags huvudsakliga intressen är belägen i en enskild medlemsstat. I sådana situationer bör domstolen även, i förekommande fall, kunna utse samma förvaltare i alla de berörda förandena.

(15) Ett nytt skäl 21a ska införas:

”(21a) Det är viktigt att borgenärer som har sin hemvist eller sitt säte i unionen underrättas om att insolvensföranden som rör deras gäldenärs tillgångar har inletts. För att garantera en snabb överföring av information till borgenärerna bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur²⁰ inte vara tillämplig när den här

²⁰ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

förordningen hänvisar till skyldigheten att informera borgenärer. Användningen av standardformulär som finns på alla officiella språk i unionen bör göra det lättare för borgenärer att anmäla fordringar i förfaranden som inletts i en annan medlemsstat.

(16) Skäl 29 ska ersättas med följande:

”(29) Av affärshänsyn och på förvaltarens begäran bör det väsentliga innehållet i beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggöras i en annan medlemsstat. Om det finns ett driftsställe i den berörda medlemsstaten bör ett sådant offentliggörande vara obligatoriskt fram till dess att systemet för sammankoppling av insolvensregister har inrättats. I inget av fallen bör emellertid offentliggörandet vara något villkor för att förfarandet ska erkännas utomlands.”

(17) Följande skäl ska införas som skäl 29a:

”(29a) För att förbättra informationen till borgenärer och berörda domstolar och för att förhindra att parallella insolvensförfaranden inleds, bör medlemsstaterna åläggas att offentliggöra relevanta uppgifter i gränsöverskridande insolvensfall i ett offentligt elektroniskt register. För att underlätta tillgången till denna information för borgenärer och domstolar som har hemvist respektive är belägna i en annan medlemsstat, bör denna förordning innehålla bestämmelser om sammankoppling av insolvensregister.

(18) Skäl 31 ska ersättas med följande:

”(31) Förordningen bör innehålla bilagor som särskilt anger vilka nationella insolvensförfaranden som omfattas av den. För att möjliggöra en snabb anpassning av förordningen till relevanta ändringar av medlemsstaternas inhemska insolvenslagstiftning bör kommissionen bemyndigas att anta ändringar av bilagorna genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Innan den antar en delegerad akt om ändring av förteckningen över nationella förfaranden i bilagorna bör kommissionen dock kontrollera om det anmälda förfarandet uppfyller kriterierna i denna förordning. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(19) Följande skäl 31a, 31b och 31c ska införas:

”(31a) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 1346/2000 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²¹.

”(31b) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

²¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Denna förordning syftar särskilt till att främja tillämpningen av stadgans artiklar 8, 17 och 47 om skydd av personuppgifter, om rätt till egendom och om rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.

”(31c) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²² och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter²³ gäller för behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning.”

(20) I skäl 32 och 33 ska orden ”Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen” ersättas med ”fördraget om Europeiska unionens funktionssätt”.

(21) Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 1 **Tillämpningsområde**

1. Denna förordning ska tillämpas på kollektiva rättsliga eller administrativa förfaranden, inbegripet interimistiska förfaranden, vilka grundar sig på lagstiftning om insolvens eller skuldsanering och i vilka, för räddnings-, skuldsanerings-, omstrukturerings- eller likvidationsändamål,

- (a) gäldenären helt eller delvis berövas rådigheten över sina tillgångar och en förvaltare utses, eller
- (b) gäldenärens tillgångar och verksamhet är föremål för kontroll eller övervakning av en domstol.

De förfaranden som det hänvisas till i detta stycke ska förtecknas i bilaga A.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på insolvensförfaranden som rör

- (a) försäkringsföretag,
- (b) kreditinstitut,
- (c) investeringsföretag, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG i ändrad lydelse, och
- (d) företag för kollektiva investeringar.

²² EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

²³ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *insolvensförfaranden*: de förfaranden som förtecknas i bilaga A.
- (b) *förvaltare*:
 - i) varje person eller institution som har till uppgift att förvalta eller realisera de tillgångar över vilka gäldenären berövats sin rådighet eller att övervaka dennes angelägenheter; dessa personer och institutioner anges i bilaga C,
 - ii) i ärenden som inte rör utnämning av eller överföring av gäldenärens befogenheter till en förvaltare, en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar.
- (c) *domstol*: i samtliga artiklar utom artikel 3b.2, en medlemsstats rättsliga organ eller andra myndigheter som har behörighet att inleda ett insolvensförfarande, att bekräfta att ett sådant förfarande har inletts eller att fatta beslut under förfarandet.
- (d) *beslut om att inleda insolvensförfaranden*:
 - i) ett beslut av en domstol att inleda insolvensförfaranden eller bekräfta att sådana förfaranden har inletts, och
 - ii) ett beslut av en domstol att utse en tillfällig förvaltare.
- (e) *tidpunkten för inledande av förfarandet*: den tidpunkt från vilken beslutet att inleda insolvensförfarandet gäller, oavsett om beslutet är slutligt eller inte.
- (f) *den medlemsstat där tillgångar finns för så vitt angår*
 - i) *materiell egendom*: den medlemsstat inom vars territorium egendomen finns,
 - ii) *egendom och rättigheter som ägaren eller innehavaren måste låta registrera i ett offentligt register*: den medlemsstat under vars överinseende registret förs,
 - iii) *registrerade aktier i företag*: den medlemsstat inom vars territorium det företag som har utfärdat aktierna har sitt säte,
 - iv) *finansiella instrument till vilka äganderätten framgår av uppgifter i ett register eller på ett konto som upprätthålls av eller på uppdrag av en mellanhand (book entry securities)*, den medlemsstat där registret eller kontot på vilka uppgifterna finns införda förs,
 - v) *likvida medel på konton hos ett kreditinstitut*, den medlemsstat som framgår av det internationella bankkontonumret (IBAN) för kontot,

- vi) *andra fordringar på tredje man än de som avses i led v*, den medlemsstat inom vars territorium tredje man i fråga har sina huvudsakliga intressen, enligt definitionen i artikel 3.1.
- (g) *driftställe*: varje verksamhetsplats där gäldenären annat än tillfälligt idkar ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser.
- (h) *lokala borgenärer*: de borgenärer vilkas fordringar på gäldenären uppkommit i samband med verksamheten vid ett driftställe i en annan medlemsstat än den där gäldenären har sina huvudsakliga intressen.
- (i) *koncern*: ett grupp av företag som består av moder- och dotterföretag,
- (j) *moderföretag*: ett företag som
- i) kontrollerar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag (ett dotterföretag), eller
 - ii) är aktieägare eller delägare i dotterföretaget och har rätt att
 - aa) utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets förvaltnings-, lednings- eller övervakningsorgan, eller
 - bb) har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över dotterföretaget enligt ett avtal som har ingåtts med dotterföretaget eller enligt en bestämmelse i dotterföretagets stadgar.
- (22) I artikel 3 ska punkterna 1 och 3 ersättas med följande:
- ”1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns, har behörighet att inleda ett insolvensförfarande (huvudförfarande). Platsen där de huvudsakliga intressena finns ska vara den plats där gäldenären vanligtvis förvaltar sina intressen på ett sätt som är fastställbart för tredje man.
- För bolag och andra juridiska personer ska sätet anses vara platsen där de huvudsakliga intressena finns, om inte annat visas.
- När det gäller enskilda som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare ska platsen för de huvudsakliga intressena vara den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe; för varje annan person ska platsen för de huvudsakliga intressena vara dennes hemvist.
3. När ett insolvensförfarande har inletts i enlighet med punkt 1, ska förfaranden som inleds därefter i enlighet med punkt 2 vara sekundärförfaranden. I sådana fall ska den relevanta utgångspunkten för bedömning av om gäldenären har ett driftställe i en annan medlemsstat vara den dag då huvudförfarandet inleddes.
- (23) Följande artiklar 3a och 3b ska införas:

”Artikel 3a

Behörighet för anknytande åtgärder

1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet har inletts i enlighet med artikel 3 ska vara behöriga att besluta om åtgärder som är direkt hänförliga till insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta.
2. När en sådan åtgärd som avses i punkt 1 har samband med en talan i tvistemål eller handelsmål mot samma svarande, kan förvaltaren ta upp båda dessa saker vid domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium svaranden har hemvist eller, om åtgärden vidtas mot flera svarande, vid domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium någon av dem är bosatt, förutsatt att de domstolarna är behöriga enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 44/2001.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska åtgärder anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Artikel 3b

Prövning av behörighetsfrågan; rätt till överprövning

1. Den domstol till vilken en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande lämnas in ska på eget initiativ undersöka om den är behörig enligt artikel 3. Beslutet att inleda insolvensförfarandet ska ange vilka bestämmelser domstolens behörighet grundar sig på och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.
2. När insolvensförfaranden inleds i enlighet med nationell lagstiftning utan beslut av domstol, ska den förvaltare som utsetts i förfarandena undersöka om den medlemsstat där förfarandena pågår är behörig enligt artikel 3. Om så är fallet ska förvaltaren ange grunderna för behörigheten, och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.
3. Varje borgenär eller berörd part som har hemvist eller säte i en annan medlemsstat än den i vilken förfaranden har inletts, ska ha rätt att överklaga beslutet om att inleda huvudförfarandet. Den domstol vid vilken huvudförfarandet har inletts eller förvaltaren ska underrätta dessa borgenärer, i den mån de är kända, om beslutet i god tid, så de har möjlighet att överklaga detta.”

(24) I artikel 4.2 ska led m ersättas med följande:

m) vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som är tillämpliga.

(25) Följande artikel ska införas som artikel 6a:

”Artikel 6a

Avtal om nettning

Nettningsöverenskommelser ska uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på dessa avtal.”

(26) Följande artikel ska införas som artikel 10a:

”Artikel 10a

Krav på godkännande enligt lokal lagstiftning

När lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig när det gäller verkan av ett insolvensförfarande på sådana avtal som avses i artiklarna 8 och 10 föreskriver att ett avtal endast kan sägas upp eller ändras efter godkännande av den domstol vid vilken insolvensförfarandet har inletts, men inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten, ska den domstol vid vilken förfarandena inleddes vara behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av dessa avtal.”

- (27) Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Verkan av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller skiljeförfaranden

Verkningar av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller skiljeförfaranden beträffande egendom eller rättigheter över vilka gäldenären inte längre äger rådighet, regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat där rättegången eller skiljeförfarandet pågår.

- (28) Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

- (a) Artikel 18.1 ska ersättas med följande:

1. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.1 har samma behörighet inom andra medlemsstaters territorier som han har enligt lagen i inledningsstaten, så länge inget annat insolvensförfarande har inletts eller säkerhetsåtgärder av motsatt innebörd har vidtagits till följd av en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas i denna andra stat. Förvaltaren har under alla förhållanden rätt att överföra gäldenärens egendom från den medlemsstats territorium inom vilket den befinner sig, om inte annat följer av artiklarna 5 och 7. Förvaltaren kan också göra ett åtagande om att den utdelnings- och förmånsrätt som lokala borgenärer skulle ha haft om sekundärförfaranden hade inletts kommer att respekteras i huvudförfarandet. Ett sådant åtagande ska omfattas av eventuella formkrav i den medlemsstat där huvudförfarandet inleddes och vara verkställbart och bindande gentemot boet.”

- (b) I punkt 3 ska den sista meningen ersättas med följande:

”Hans behörighet innefattar inte rätten att använda tvångsåtgärder, såvida inte dessa har beslutats av domstol, eller avgöra tvister.”

- (29) Följande artiklar 20a, 20b och 20c ska införas:

”Artikel 20a

Inrättande av insolvensregister

Medlemsstaterna ska inom sitt territorium upprätta och upprätthålla ett eller flera register där följande information görs kostnadsfritt tillgänglig för allmänheten på Internet:

- (a) Den dag ett insolvensförfarande inleddes.

- (b) Den domstol vid vilken ett insolvensförfarande har inletts och eventuellt målnummer.
- (c) Typ av insolvensförfarande som har inletts.
- (d) Gäldenärens namn och adress.
- (e) Namn på och adress till den förvaltare som har utsetts i förfarandet, i förekommande fall.
- (f) Tidsfrist för att anmäla fordringar.
- (g) Beslutet om att inleda ett insolvensförfarande.
- (h) Det beslut varigenom förvaltaren utsågs, om det är ett annat det beslut som avses i led g i denna punkt.
- (i) Dagen för avslutande av huvudförfarandet.

Artikel 20b

Sammankoppling av insolvensregister

1. Kommissionen ska inrätta ett decentraliserat system för sammankoppling av insolvensregister genom att anta en genomförandeakt för ändamålet. Detta system ska bestå av insolvensregistren samt den europeiska e-juridikportalen, som ska fungera som en central, allmän åtkomstpunkt till information i systemet. Systemet ska tillhandahålla en söktjänst på alla Europeiska unionens officiella språk i syfte att göra den information som avses i artikel 20a tillgänglig.
2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 45b.3 senast den[36 månader efter ikraftträdandet av denna förordning] anta följande genom en genomförandeakt:
 - Tekniska specifikationer som definierar metoderna för kommunikation och informationsutbyte på elektronisk väg utifrån den fastställda gränssnittsspecifikationen för systemet för sammankoppling av insolvensregister.
 - De tekniska åtgärder som garanterar att miniminormerna när det gäller it-säkerhet är uppfyllda vid förmedling och spridning av information inom systemet för sammankoppling av insolvensregister.
 - Minimikriterier för den söktjänst som tillhandahålls genom den europeiska e-juridikportalen på grundval av den information som anges i artikel 20a.
 - Minimikriterier för redovisning av resultat från sådana sökningar på grundval av den information som anges i artikel 20a.
 - Former och tekniska villkor för att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls genom systemet för sammankoppling av register.

- En ordlista som innehåller en grundläggande förklaring av de nationella insolvensförfaranden som förtecknas i bilaga A.

Artikel 20c

Kostnader för att upprätta och koppla samman insolvensregister

1. Upprättandet och den framtida utvecklingen av systemet för sammankoppling av insolvensregister ska finansieras genom unionens allmänna budget.
2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att anpassa sina inhemska insolvensregister så att de blir kompatibla med den europeiska e-juridikportalen samt kostnaderna för att förvalta, driva och underhålla dessa register.

Artikel 20d

Registrering av insolvensförfaranden

När huvud- eller sekundärförfaranden inleds med avseende på ett företag eller en juridisk person eller en enskild person som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, ska den domstol vid vilken insolvensförfarandena inleds se till att den information som avses i artikel 20a omedelbart offentliggörs i inledningsstatens insolvensregister.

- (30) Artiklarna 21 och 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Offentliggörande i en annan medlemsstat

1. Till dess att ett sådant system för sammankoppling av insolvensregister som avses i artikel 20b har inrättats, ska förvaltaren begära att ett meddelande om det beslut varigenom ett insolvensförfarande inleds och, i förekommande fall, beslutet om att utse henne eller honom till förvaltare, offentliggörs i varje annan medlemsstat där gäldenären har ett driftställe i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i den medlemsstaten. Ett sådant offentliggörande ska ange vem som har utsetts till förvaltare och huruvida domstolen grundar sin behörighet på artikel 3.1 eller 3.2.
2. Förvaltaren får begära att den information som avses i första stycket i denna artikel offentliggörs i en annan medlemsstat där gäldenären har tillgångar eller borgenärer, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den staten.

- (31) Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Registrering i en annan medlemsstats offentliga register

Fram till dess att ett sådant system för sammankoppling av insolvensregister som avses i artikel 20b har inrättats, ska förvaltaren begära att beslut som avses i artikel 21 offentliggörs i fastighetsregister, handelsregister eller eventuella andra relevanta register i varje annan medlemsstat där gäldenären har

ett driftställe som har registrerats i ett offentligt register. Förvaltaren kan begära att ett sådant offentliggörande ska ske i en annan medlemsstat.

(32) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Erkännande och verkställighet av andra beslut

1. Beslut som rör ett insolvensförfarandes genomförande och slutförande, samt ackord, och som fattats av en domstol, vars beslut om att inleda förfarandet erkänns i enlighet med artikel 16, ska erkännas utan krav på ytterligare formaliteter. Sådana beslut ska verkställas i enlighet med artiklarna 32–56, med undantag för artikel 34.2, i förordning (EG) nr 44/2001.

Första stycket ska även gälla beslut som är direkt hänförliga till insolvensförfarandet och har nära samband härmed, även om de fattats av en annan domstol.

Första stycket ska även gälla beslut som rör säkerhetsåtgärder som fattats efter det att en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts eller i samband med en sådan framställan.

2. Andra beslut än de som avses i punkt 1 ska erkännas och verkställas i enlighet med den förordning som avses i första stycket, i den mån den är tillämplig.

(33) Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Förutsättningar för att inleda ett förfarande

Om ett huvudförfarande har inletts av en domstol i en medlemsstat och erkänts i en annan medlemsstat, får en domstol i en annan medlemsstat som är behörig enligt artikel 3.2 inleda sekundära insolvensförfaranden i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Verkningarna av sekundärförfaranden ska vara begränsade till egendom som tillhör och som finns inom territoriet till den medlemsstats territorium där förfarandena har inletts.

(34) Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Beslut om att inleda sekundärförfaranden

1. En domstol som mottar en ansökan om att inleda sekundärförfaranden ska omedelbart meddela förvaltaren i huvudförfarandet om detta och ge denne möjlighet att yttra sig om ansökan.
2. På begäran av förvaltaren i huvudförfarandet ska den domstol som avses i punkt 1 skjuta upp beslutet om att inleda eller vägra att inleda sekundärförfaranden om sådana förfaranden inte behöver inledas för att skydda lokala borgenärers intressen, särskilt om förvaltaren i

huvudförfarandet har gjort ett sådant åtagande som avses i artikel 18.1 och uppfyller villkoren för detta åtagande.

3. När beslut om att inleda sekundärförfaranden fattas ska den domstol som avses i punkt 1 inleda det förfarande enligt dess nationella lagstiftning som är det lämpligaste med hänsyn till de lokala borgenärernas intressen, oavsett huruvida några villkor rörande gäldenärens solvens är uppfyllda.
 4. Förvaltaren i huvudförfarandet ska underrättas om beslutet om att inleda sekundärförfaranden och ha rätt att överklaga detta beslut.
- (35) Artikel 31 ska ersättas med följande:

”Artikel 31

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

1. Förvaltaren i huvudförfarandet och förvaltarna i sekundärförfarandena ska samarbeta med varandra i den mån sådant samarbete inte oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. Detta samarbete kan vara grundat på avtal eller protokoll.
2. Förvaltarna ska särskilt vidta följande åtgärder:
 - (a) Omedelbart meddela varandra alla upplysningar som kan vara av värde för det andra förfarandet, särskilt eventuella framsteg när det gäller anmälan och verifikation av fordringar och alla åtgärder som syftar till att undsätta eller rekonstruera gäldenären eller avsluta förfarandena, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.
 - (b) Undersöka möjligheten att rekonstruera gäldenären och, om möjligt, samordna utarbetande och genomförande av en rekonstruktionsplan.
 - (c) Samordna avyttringen eller användningen av gäldenärens tillgångar och verksamhet; förvaltaren i sekundärförfarandet ska så snart som möjligt ge förvaltaren i huvudförfarandet möjlighet att lämna förslag om avyttring eller användning av tillgångar som ingår i sekundärförfarandet.

- (36) Följande artiklar 31a och 31b ska införas:

”Artikel 31a

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

1. För att underlätta samordningen av primära och sekundära insolvensförfaranden som rör samma gäldenär, ska en domstol som mottagit en ansökan om att inleda insolvensförfaranden, eller som har inlett sådana förfaranden, samarbeta med andra domstolar som har mottagit en ansökan om att inleda insolvensförfaranden eller som har inlett sådana förfaranden, i den utsträckning ett sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en person eller ett organ att handla på dess vägnar.

2. De domstolar som avses i punkt 1 får kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation är kostnadsfri och respekterar parternas rättssäkerhet och informationens konfidentialitet.
3. Samarbetet får bedrivas på lämpligt sätt, däribland genom att
 - (a) meddela information på alla sätt som domstolen anser lämpliga,
 - (b) samordna förvaltningen och övervakningen av gäldenärens tillgångar och verksamheter,
 - (c) samordna genomförandet av utfrågningar,
 - (d) samordna godkännandet av protokoll.

Artikel 31b

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

1. För att underlätta samordningen av primära och sekundära insolvensförfaranden som inleds avseende samma gäldenär gäller följande:
 - (a) En förvaltare i huvudförfaranden ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda sekundärförfaranden eller som har inlett sådana förfaranden.
 - (b) En förvaltare i sekundära eller territoriella insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda sekundärförfaranden eller som har inlett sådana förfaranden.
 2. Det samarbete som avses i punkt 1 ska genomföras med varje lämpligt medel, inklusive de som anges i artikel 31a.3, förutsatt de inte är oförenliga med de regler som gäller för respektive förfarande.
- (37) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:
- (a) Rubriken ska ersättas av följande [i den engelska versionen ersätts ”Stay of Liquidation” med ”Stay of Proceedings” – denna ändring berör inte den svenska versionen]:

”Vilandeförklaring”

- (b) [I den engelska versionen ersätts orden ”process of liquidation” med ”proceedings”. Denna ändring berör inte den svenska versionen].
- (38) Artikel 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 34

Avslutande av huvudinsolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden

1. Avslutandet av huvudförfarandet ska inte hindra en fortsättning av sekundärförfaranden som fortfarande pågår vid den tidpunkten.
 2. Om sekundärförfaranden rörande en juridisk person har inletts i den medlemsstat där denne har sitt säte och avslutandet av dessa förfaranden innebär upplösning av den juridiska personen, ska upplösningen inte hindra en fortsättning av huvudförfaranden som har inletts i en annan medlemsstat.
- (39) [I den engelska versionen ersätts ordet ”liquidation” med ”realisation”. Denna ändring berör inte den svenska versionen].
- (40) Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Omvandling av det först inledda förfarandet

Förvaltaren i huvudförfarandet får anmoda domstolen i en medlemsstat där ett sekundärförfarande har inletts att besluta om omvandling av sekundärförfarandet till en annan typ av insolvensförfarande som finns tillgängligt enligt lagstiftningen i den medlemsstaten.

- (41) Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Rätt att anmäla fordringar

Varje borgenär – inklusive skattemyndighet eller socialförsäkringsorgan i medlemsstaterna – som har hemvist eller säte i en annan medlemsstat än inledningsstaten (”utländsk borgenär”), har rätt att anmäla fordringar i insolvensförfarandet med hjälp av alla kommunikationsmedel, inbegripet elektroniska sådana, som godtas enligt lagstiftningen i inledningsstaten. Det är inte obligatoriskt att låta sig företrädas av en advokat eller annan jurist vid anmälan av fordringar.

- (42) Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 2 ska följande mening läggas till:

”Underrättelsen ska också inkludera en kopia av det standardformulär som avses i artikel 41 eller en länk till formuläret på Internet.

- (b) Följande punkt ska införas som punkt 3:

- ”3. Den underrättelse som avses i denna artikel ska tillhandahållas på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med det rådgivande förfarandet i artikel 45b.4 och offentliggöras på den europeiska e-juridikportalen senast den[24 månader efter det att förordningen trätt i kraft]. Formuläret ska ha rubriken ”Underrättelse om insolvensförfaranden” på alla unionens officiella språk. Det ska översändas på det officiella språket eller de officiella språken i

inledningsstaten eller på ett annat språk som den staten har angett att den kan godta i enlighet med artikel 41.3, om det kan antas att det språket är lättare att förstå för de utländska borgenärerna.

- (43) Artikel 41 ska ersättas med följande:

”Artikel 41
Förfarande för att anmäla fordringar

1. Varje känd borgenär ska anmäla sina fordringar på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med det rådgivande förfarandet i artikel 45b.4 och offentliggöras på den europeiska e-juridikportalen senast den[24 månader efter det att förordningen trätt i kraft]. Formuläret ska ha rubriken ”Anmälan av fordringar” på alla unionens officiella språk.
2. På standardformuläret ska den borgenär som avses i punkt 1 ange
 - (a) sitt namn och sin adress,
 - (b) fordringens natur,
 - (c) fordringsbeloppet och dag då fordran uppkom,
 - (d) huruvida någon borgenär hävdar förmånsrätt,
 - (e) huruvida säkerhetsrätt eller återtagandeförbehåll görs gällande beträffande fordran, och i så fall vilka tillgångar den återopade rätten gäller, och
 - (f) huruvida kvittning begärs och huruvida det anmälda beloppet är det belopp som återstår efter kvittning.

Standardformuläret ska i förekommande fall åtföljas av kopior på verifikationer.

3. Anmälningar får lämnas in på vilket som helst av unionens officiella språk. Borgenären kan åläggas att tillhandahålla en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i inledningsstaten eller till ett annat språk som medlemsstaten har angivit att den kan godta. Varje medlemsstat ska, utöver sitt eget eller sina egna språk, ange ytterligare minst ett av unionens officiella språk som den kan godta vid anmälan av fordringar.
4. Fordringar ska anmälas inom den tidsperiod som föreskrivs enligt lagstiftningen i inledningsstaten. Om det är fråga om en utländsk borgenär ska denna period inte understiga 45 dagar från det att beslutet om att inleda ett förfarande offentliggjordes i inledningsstatens insolvensregister.
5. Om förvaltaren bestrider en fordran som har anmälts i enlighet med denna artikel, ska han ge borgenären möjlighet att lägga fram ytterligare bevis för fordrans existens och belopp.”

- (44) Artikel 42 ska utgå.

- (45) Följande kapitel IVa ska införas:

**”KAPITEL IVA
INSOLVENS HOS MEDLEMMAR I EN KONCERN**

artikel 42a

Förvaltares skyldighet att samarbeta och lämna upplysningar till varandra

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar av en koncern, ska en förvaltare som utses inom ramen för ett förfarande rörande en koncernmedlem samarbeta med varje förvaltare som har utsetts inom ramen för ett förfarande rörande en annan medlem av samma koncern, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av förfarandena, är förenlig med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. Detta samarbete får grunda sig på avtal eller protokoll.
2. Vid utövandet av det samarbete som avses i punkt 1 ska förvaltarna
 - (a) omedelbart delge varandra all information som kan vara av relevans för de andra förfarandena, under förutsättning att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information,
 - (b) undersöka möjligheterna till rekonstruktion av koncernen och, om det finns sådana möjligheter, samordna förslag och förhandlingar om en samordnad rekonstruktionsplan,
 - (c) samordna förvaltningen och övervakningen av verksamheten hos de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden.

Förvaltarna kan enas om att bevilja ytterligare befogenheter för den förvaltare som utsetts i ett av förfarandena, om en sådan överenskommelse är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande.

Artikel 42b

Kommunikation och samarbete mellan domstolar

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i samma koncern ska en domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en koncernmedlem, eller som har inlett ett sådant förfarande, samarbeta med varje annan domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en koncernmedlem, eller som har inlett ett sådant förfarande, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena och inte är oförenligt med de regler som gäller för dem. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en person eller ett organ att handla på dess vägnar.
2. De domstolar som avses i punkt 1 får kommunicera direkt med varandra, eller begära information eller bistånd direkt från varandra.
3. Samarbetet ska bedrivas på lämpligt sätt, däribland genom att man

- (a) meddelar information på alla sätt som domstolen anser lämpliga, under förutsättning att kommunikationen är kostnadsfri och respekterar parternas processuella rättigheter och uppgifternas konfidentialitet,
- (b) samordnar förvaltningen och övervakningen av koncernmedlemmarnas tillgångar och verksamhet,
- (c) samordnar genomförandet av utfrågningar,
- (d) samordnar godkännandet av protokoll.

Artikel 42c

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

En förvaltare som utses i insolvensförfaranden rörande en medlem av en koncern ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem av samma koncern eller som har inlett ett sådant förfarande, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena och inte är oförenligt med de regler som gäller för dem. Förvaltaren får särskilt begära upplysningar från den domstolen om förfarandet rörande den andra koncernmedlemmen eller begära bistånd i fråga om de förfaranden för vilka han eller har blivit utsedd.

Artikel 42d

Förvaltarnas befogenheter och vilandeförklaring

1. En förvaltare som utses i insolvensförfaranden som inleds med avseende på en koncernmedlem ska ha rätt
 - (a) att bli hörd och att delta, särskilt genom att närvara vid borgenärssammanträden, i eventuella förfaranden som inletts med avseende på andra medlemmar av samma koncern,
 - (b) ansöka om vilandeförklaring för det förfarande som inletts med avseende på en annan medlem av samma koncern,
 - (c) föreslå en rekonstruktionsplan, ett ackord eller en liknande åtgärd för alla eller vissa koncernmedlemmar mot vilka ett insolvensförfarande har inletts och att introducera denna åtgärd i något av de förfaranden som har inletts med avseende på en annan koncernmedlem i enlighet med den lagstiftning som gäller för de förfarandena, och
 - (d) begära sådana ytterligare processuella åtgärder enligt den lagstiftning som avses i led c som kan vara nödvändiga för att främja rekonstruktion, inbegripet omvandling av förfaranden.
2. Den domstol som har inlett sådana förfarande som avses i punkt 1 b ska vilandeförklara förfarandet som helhet eller delar av det om det kan styrkas att en sådan vilandeförklaring

gynnar borgenärerna i det förfarandet. En sådan vilandeförklaring får beslutas för upp till tre månader och kan förlängas eller förnyas för en motsvarande period. Den domstol som beslutar om vilandeförklaring kan anmoda förvaltaren att vidta lämpliga åtgärder för att garantera borgenärernas intressen i förfarandet.

- (46) Följande nya artikel ska införas som artikel 44a:

”Artikel 44a

Information om nationell insolvenslagstiftning

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättas genom rådets beslut 2001/470/EG²⁴ och i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten, tillhandahålla en beskrivning av sin nationella insolvenslagstiftning och sina nationella insolvensförfaranden, i synnerhet när det gäller de frågor som anges i artikel 4.2.
2. Medlemsstaterna ska uppdatera denna information regelbundet.”

- (47) Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Ändringar av bilagorna

1. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter för att ändra bilagorna A och C i enlighet med det förfarande som fastställs i denna artikel och artikel 45a.
2. För att få till stånd en ändring av bilaga A ska medlemsstaterna meddela kommissionen de nationella bestämmelser om insolvensförfaranden som de vill få införda i bilaga A, tillsammans med en kortfattad beskrivning. Kommissionen ska undersöka huruvida de anmälda bestämmelserna uppfyller villkoren i artikel 1 och, om så är fallet, ändra bilaga A genom en delegerad akt.

- (48) Följande artiklar 45a och 45b ska införas:

”Artikel 45a

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter överförs på kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 45 ska överförs på kommissionen på obestämd tid från och med dagen för ikraftträdandet av denna förordning.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 45 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att den delegering av befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det

²⁴ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. _____ Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 45 ska träda i kraft om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 45b

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Befogenheten att anta genomförandeakter överförs på kommissionen för att skapa förutsättningar att
 - (a) koppla samman insolvensregister i enlighet med artikel 22a, och
 - (b) upprätta och i förlängningen ändra de formulär som avses i artiklarna 40 och 41.
2. När kommissionen antar eller ändrar de genomförandeakter som avses i punkt 1 ska den bistås av en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁵.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”
- (49) I artikel 46 ska datumet ”1 juni 2012” ersättas med”.....[10 år efter det att direktivet träder i kraft].”
- (50) Följande artikel ska införas som artikel 46a:

”Artikel 46a

Uppgiftsskydd

1. Medlemsstaterna ska tillämpa direktiv 95/46/EG på behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.
 2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen i enlighet med denna förordning.
- (51) Bilaga B ska utgå.

²⁵ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska börja tillämpas ...[24 månader efter denna förordnings ikraftträdande], med undantag för bestämmelsen om information om nationell insolvenslagstiftning (artikel 44a), som ska börja tillämpas ...[12 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁶

Avdelning 33 – Rättsliga frågor

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁷

➤ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Skapandet av ett område med rättvisa, Rättvisa för tillväxt

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr...

Civilrättsligt samarbete

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

33 03

²⁶ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁷ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

1.4.3. *Verkan eller resultat som förväntas*

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

[Större effektivitet och ökad insyn i gränsöverskridande insolvensförfaranden](#)

1.4.4. *Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan*

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

--

1.5. **Motivering till förslaget eller initiativet**

1.5.1. *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

[Översyn av förordning nr 1346/2000 om insolvensförfaranden](#)

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå*

--

1.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

--

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

--

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

➤ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period från det att förordningen antas
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²⁸

➤ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

- ☐ genomförandeorgan
- ☐ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna²⁹
- ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☐ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Endast sammankopplingen av insolvensregister (den centrala sammankopplingsdelen) kommer att medföra konsekvenser för EU-budgeten.

Insolvensregistren kommer att kopplas samman via den europeiska e-juridikportalen, som ska fungera som central, allmän åtkomstpunkt för information i systemet (jfr artikel 20b i förslaget)

²⁸ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁹ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

--

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

--

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

--

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

--

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning.....]	Diff./Icke-diff. (30)	från Efta-länder ³¹	från kandidatländer ³²	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
[3]	[33.0301] [Programmet rättsliga frågor]	Diff. anslag/	Nej	Nej	Nej	Nej

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning.....]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
[3]	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

³⁰ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³¹ Europeiska frihandelssammanslutningen.

³² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Rubrik 3]
------------------------------------	--------	------------------

GD JUST			År 2014 ³³	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018, 2019, 2020			TOTALT
• Driftsanslag										
33.0301	Åtaganden	(1)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
	Betalningar	(2)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2a)								
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ³⁴										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag för GD JUST	Åtaganden	=1+1a+3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
	Betalningar	=2+2a+3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000

³³ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
	Betalningar	(5)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
	Betalningar	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
	Betalningar	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter” –inte tillämpligt
---	----------	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	...för in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: <.....>									
• Personal									
• Övriga administrativa utgifter									
GD <....> TOTALT	Anslag								

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(Summa åtaganden = summa betalningar)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N ³⁵	År N+1	År N+2	År N+3	...för in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000
	Betalningar	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1.500.000

³⁵

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ➤ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År N		År N+1		År N+2		År N+3		...för in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ av resultat ³⁶	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal ++	Kostnad	Antal +	Kostnad	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ³⁷ Privaträttsligt samarbete																		
- Resultat	Upprätthålla sammankopplingen av insolvensregister	214 300		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma specifikt mål 1				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
SPECIFIKT MÅL 2																		

³⁶

Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

³⁷

Mål som redovisats under 1.4.2: "Specifikt/specifika mål..."

- Resultat																	
Delsumma specifikt mål 2																	
TOTALA KOSTNADER				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000	1 500 000

3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

3.2.3.1. Sammanfattning

- ➤ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ➤ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- ➤ Förslaget/initiativet är förenligt med den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

3.2.5. *Bidrag från tredje part*

- ➤ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

3.3. **Beräknad inverkan på inkomsterna**

- ➤ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

--